

คำถาม-คำตอบ

เกี่ยวกับการถือครองคาร์บอนเครดิต (Carbon Credit)

ความเป็นมา

การปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ก่อให้เกิดภาวะปฏิกิริยาเรือนกระจก ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดภาวะโลกร้อนนั้น หนึ่งในกลไกที่จะช่วยในการลดปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ คือ **คาร์บอนเครดิต (Carbon Credit)**¹ ซึ่งหมายถึง ปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ลดหรือกักเก็บได้ จากการดำเนินโครงการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยมีหน่วยเป็นตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า (tCO₂eq) เช่น โครงการปลูกป่าไม้และอนุรักษ์ป่า โครงการผลิตพลังงานไฟฟ้าจากพลังงานลม พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานน้ำ โครงการผลิตพลังงานความร้อนโดยใช้เชื้อเพลิงชีวมวล โครงการเพิ่มประสิทธิภาพพลังงาน เป็นต้น ซึ่งต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์และกระบวนการของแต่ละมาตรฐานในการทำโครงการ สำหรับประเทศไทย มีโครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจ (Thailand Voluntary Emission Reduction :T-VER) ที่ผ่านกระบวนการตรวจสอบ ทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอก และได้รับการรับรองจากคณะกรรมการจัดการบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก และเมื่อได้รับการผลการลดก๊าซเรือนกระจก หรือที่เรียกว่าคาร์บอนเครดิตแล้ว ผู้พัฒนาโครงการจึงจะสามารถนำคาร์บอนเครดิตนี้ไปขายในตลาดคาร์บอนได้

คาร์บอนเครดิต จึงเป็นหนึ่งในกลไกที่มีผู้สนใจเข้าร่วมเป็นผู้พัฒนาโครงการคาร์บอนเครดิต หรือเป็นผู้ซื้อและขายคาร์บอนเครดิต โดยอาจมีวัตถุประสงค์ในการถือครองที่แตกต่างกัน เช่น เพื่อประโยชน์ในการต่อยอดการดำเนินธุรกิจในด้านความยั่งยืน หรือเพื่อหวังผลตอบแทนจากการซื้อขายคาร์บอนเครดิต ด้วยเหตุดังกล่าวจึงมีประเด็นสงสัยว่าผู้พัฒนาโครงการหรือกิจการที่มีการถือครองคาร์บอนเครดิต จะต้องรับรู้รายการและวัดมูลค่าอย่างไร เนื่องจากปัจจุบันยังไม่มีมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่เฉพาะเจาะจงสำหรับรายการคาร์บอนเครดิต

ในการนี้ คณะอนุกรรมการด้านเทคนิคมาตรฐานการบัญชีภายใต้คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ จึงได้จัดทำ “คำถาม-คำตอบเกี่ยวกับการถือครองคาร์บอนเครดิต (Carbon Credit)” ขึ้น เพื่อชี้แจงและสร้างความชัดเจนเกี่ยวกับการถือครองคาร์บอนเครดิตที่ได้รับรองจากองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจกในประเทศไทย (ภาคสมัครใจ) ให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้ในการพิจารณาการตั้งกล่าวในงบการเงินภายใต้มาตรฐานการรายงานทางการเงินที่มีผลบังคับใช้อยู่ ณ ปัจจุบัน ทั้งนี้ ไม่ได้พิจารณาผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เมื่อมีการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องดังกล่าวอาจทำให้คำตอบของสภาวิชาชีพบัญชีเปลี่ยนแปลงไป อนึ่ง การนำคำถาม-คำตอบฉบับนี้ไปใช้สำหรับกรณีที่กิจการถือครองคาร์บอนเครดิตที่ได้รับการรับรองโดยหน่วยงานต่างประเทศจะต้องพิจารณาสิทธิและภาระผูกพันของกิจการตามเงื่อนไขเฉพาะของคาร์บอนเครดิตประเภทนั้นร่วมด้วยซึ่งอาจแตกต่างไปจากคาร์บอนเครดิตที่ได้การรับรองจากองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจกในประเทศไทย

นอกจากนี้สำหรับตลาดคาร์บอนภาคบังคับที่บริษัทจะได้รับสิทธิการปล่อยก๊าซคาร์บอนจากภาครัฐหรือทำการซื้อสิทธิเหล่านั้น เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดด้านการปล่อยก๊าซคาร์บอนที่ต้องถือปฏิบัติ กิจการจำเป็นต้องพิจารณาผลกระทบต่อการรายงานทางการเงินในรายละเอียดเพิ่มเติมที่เกิดจากสิทธิและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง ซึ่งยังไม่ได้อยู่รวมอยู่ในคำถาม-คำตอบฉบับนี้

คำถาม-คำตอบฉบับนี้ ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ผู้นำไปต่อบริษัทต้องอ่านควบคู่กับมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้อง หากผู้ต่อบริษัทมีวัตถุประสงค์ในการถือครองคาร์บอนเครดิตนอกเหนือจากที่กล่าวไว้ในคำถาม-คำตอบ ขอให้ปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่เกี่ยวข้อง

¹ ท่านสามารถศึกษาคาร์บอนเครดิตเพิ่มเติมได้ที่ <https://www.tgo.or.th/2023/index.php/th/>

คำถามที่ 1 หากกิจการเป็นผู้พัฒนาโครงการคาร์บอนเครดิต กิจการต้องรับรู้อย่างไรและวัดมูลค่ารายการดังกล่าว อย่างไร

คำตอบ

1.1 ในช่วงพัฒนาโครงการก่อนการได้รับการรับรองคาร์บอนเครดิต

ให้กิจการพิจารณาว่ารายจ่ายที่เกิดขึ้นในช่วงพัฒนาโครงการก่อนการได้รับการรับรองคาร์บอนเครดิต เช่น รายจ่ายในการปลูกต้นไม้ รายจ่ายเพื่อจดทะเบียนโครงการ รายจ่ายเกี่ยวกับการทวนสอบเพื่อขอใบรับรองคาร์บอนเครดิต เป็นต้น เข้านิยามของสินทรัพย์ตามกรอบแนวคิดและมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้องหรือไม่ ตัวอย่างเช่น ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ สินทรัพย์ไม่มีตัวตน และสินทรัพย์ชีวภาพ (ในกรณีที่ต้นไม้เข้าเงื่อนไขสินทรัพย์ชีวภาพ) หรือสินค้านำเข้าเป็นต้น และหากรายจ่ายที่เกิดขึ้นไม่เข้านิยามสินทรัพย์ให้กิจการรับรู้เป็นค่าใช้จ่ายตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้อง เช่น รายจ่ายในช่วงขั้นตอนการวิจัย รายจ่ายในการบำรุงรักษาสินทรัพย์ที่ไม่เพิ่มประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคต เป็นต้น

ตัวอย่างการรับรู้รายการ เช่น ในกรณีที่กิจการมีการปลูกต้นไม้เพื่อสร้างคาร์บอนเครดิตและพิจารณาว่าต้นไม้ดังกล่าว เข้าเงื่อนไขการรับรู้เป็นรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ กิจการต้องพิจารณาการรับรู้รายจ่ายที่เกิดขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชีของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ตามหลักการในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ย่อหน้าที่ 15 ถึง 23 ซึ่งจะสิ้นสุดเมื่อสินทรัพย์นั้นอยู่ในสถานที่และสภาพที่พร้อมจะใช้งานได้ตามความประสงค์ของฝ่ายบริหาร นอกจากนี้กิจการต้องเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสมในการคิดค่าเสื่อมราคาหรือค่าตัดจำหน่ายสินทรัพย์ที่ใช้สร้างคาร์บอนเครดิต โดยต้องสะท้อนรูปแบบของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่คาดว่าจะได้รับในอนาคตจากสินทรัพย์ให้ใกล้เคียงที่สุด เช่น วิธีผลผลิต ที่สะท้อนถึงปริมาณคาร์บอนเครดิตที่คาดว่าจะสร้างได้จากสินทรัพย์ดังกล่าว

กิจการต้องพิจารณา จุดที่เหมาะสมในการรับรู้คาร์บอนเครดิตเป็นสินทรัพย์แยกต่างหากจากสินทรัพย์ที่ใช้ในการสร้างคาร์บอนเครดิต โดยรับรู้คาร์บอนเครดิตเป็นสินทรัพย์แยกต่างหากเมื่อเข้าเงื่อนไขของการรับรู้รายการตามมาตรฐานการบัญชีที่เกี่ยวข้องนั้น ซึ่งกิจการต้องพิจารณาว่ากิจการมีวัตถุประสงค์ในการถือครองคาร์บอนเครดิตอย่างไร ได้แก่ สินค้านำเข้า หรือ สินทรัพย์ไม่มีตัวตน (ดูคำถามที่ 2) ตัวอย่างเช่น กรณีจัดประเภทคาร์บอนเครดิตเป็นสินทรัพย์ไม่มีตัวตน ณ วันรับรู้เมื่อเริ่มแรก จะต้องเข้าเงื่อนไขการเป็นสินทรัพย์ที่สามารถระบุได้ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตน ย่อหน้าที่ 12 ซึ่งจะต้องสามารถแยกเป็นเอกเทศได้ กล่าวคือสามารถขายโอน หรือแลกเปลี่ยนได้ ซึ่งในทางปฏิบัติคือเมื่อคาร์บอนเครดิตได้รับการรับรองจากองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจกแล้ว

นอกจากนี้ หากกิจการสร้างคาร์บอนเครดิตในเวลาเดียวกันกับการผลิตสินค้าอื่น ๆ กิจการต้องพิจารณาปันส่วนต้นทุนระหว่างสินค้าต่าง ๆ และพิจารณาว่าสินค้านั้นเป็นผลิตภัณฑ์ร่วมหรือผลพลอยได้ตามข้อกำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 2 เรื่อง สินค้านำเข้า ย่อหน้าที่ 14

1.2 เมื่อได้รับการรับรองคาร์บอนเครดิต

เมื่อกิจการได้ใบรับรองคาร์บอนเครดิตจากการพัฒนาโครงการคาร์บอนเครดิตและต้นทุนในการพัฒนาโครงการนั้นเข้านิยามของสินทรัพย์ตามที่กล่าวไว้ในข้อ 1.1 ให้กิจการรับรู้รายการและวัดมูลค่าโดยพิจารณาตามวัตถุประสงค์ของการถือครองคาร์บอนเครดิตตามคำถาม-คำตอบข้อที่ 2

คำถามที่ 2 เมื่อกิจการมีการถือครองคาร์บอนเครดิตที่ได้รับการรับรองแล้ว กิจการต้องรับรู้อย่างไร และ วัตถุประสงค์การถือครอง คาร์บอนเครดิต อย่างไร

คำตอบ การรับรู้อย่างไรและการวัตถุประสงค์การถือครองคาร์บอนเครดิตที่กิจการถือครอง (ไม่ว่าจะเกิดจากการซื้อ หรือ พัฒนาโครงการ) จะมีความแตกต่างกันตามแต่ละวัตถุประสงค์ของการถือครอง ดังนั้น กิจการต้อง พิจารณาตามแนวทาง ดังนี้

วัตถุประสงค์การถือครอง คาร์บอนเครดิต	หลักการรับรู้อย่างไรและวัตถุประสงค์	
	มาตรฐานการรายงานทางการเงิน	มาตรฐานการรายงานทางการเงิน สำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (ปรับปรุง 2565)
ถือไว้โดยเข้านิยามของสินค้าคงเหลือ	ให้กิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 2 เรื่อง สินค้าคงเหลือ กิจการต้องวัดมูลค่าด้วยราคาทุนหรือมูลค่าสุทธิที่จะได้รับแล้วแต่มูลค่าใดจะต่ำกว่า ยกเว้น ในกรณีที่กิจการดำเนินธุรกิจเป็นนายหน้า – ผู้ค้าสินค้าโภคภัณฑ์ ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 3.2 และ 5 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 2 เรื่อง สินค้าคงเหลือ ซึ่งวัดมูลค่าสินค้าคงเหลือด้วยมูลค่ายุติธรรมหัก ต้นทุนในการขาย	ให้กิจการถือปฏิบัติตามบทที่ 8 เรื่อง สินค้าคงเหลือ กิจการต้องวัดมูลค่าด้วยราคาทุนหรือมูลค่าสุทธิที่จะได้รับแล้วแต่มูลค่าใดจะต่ำกว่า ยกเว้น ในกรณีที่กิจการดำเนินธุรกิจเป็นนายหน้า – ผู้ค้าสินค้าโภคภัณฑ์ ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 8.3.2 ซึ่งเลือกวัดมูลค่าสินค้าคงเหลือด้วยมูลค่ายุติธรรมหัก ต้นทุนในการขาย
เพื่อใช้ประโยชน์ในอนาคตในธุรกิจ ของตนและไม่เข้าคำนิยามสินค้าคงเหลือ	ให้กิจการถือปฏิบัติกับรายการดังกล่าวโดยถือเป็น รายการ “สินทรัพย์ไม่มีตัวตน” เนื่องจากเข้านิยาม มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 เรื่อง สินทรัพย์ไม่มี ตัวตน กล่าวคือเป็นสินทรัพย์ที่ไม่เป็นตัวเงินที่ สามารถระบุได้ และไม่มีลักษณะทางกายภาพ ในการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการกิจการต้อง รับรู้รายการและวัดมูลค่าด้วยวิธีราคาทุน หรือ วิธีราคาใหม่ ทั้งนี้ การวัดมูลค่าด้วยวิธีการ ีราคาใหม่จะทำได้ก็ต่อเมื่อมีตลาดที่มีสภาพคล่อง สำหรับคาร์บอนเครดิต กิจการต้องพิจารณาว่ามี ตลาดที่มีสภาพคล่องตามมาตรฐานการรายงาน ทางการเงิน ฉบับที่ 13 เรื่อง การวัดมูลค่ายุติธรรม ตลาดที่มีสภาพคล่อง หมายถึง ตลาดที่รายการ สำหรับสินทรัพย์นั้นหรือหนี้สินนั้นเกิดขึ้นซึ่งมี ความถี่และปริมาณอย่างเพียงพอเพื่อให้ข้อมูลราคา อย่างต่อเนื่อง	ให้กิจการถือปฏิบัติกับรายการดังกล่าวโดยถือเป็น รายการ “สินทรัพย์ไม่มีตัวตน” เนื่องจากเข้านิยามตาม บทที่ 11 เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตน กิจการต้องรับรู้ รายการและวัดมูลค่าด้วยวิธีราคาทุนเท่านั้น

คำถามที่ 3 ในการขายหรือใช้คาร์บอนเครดิต กิจการต้องรับรู้อย่างไรและวัตถุประสงค์รายการอย่างไร

คำตอบ การรับรู้อย่างไรและการวัตถุประสงค์สำหรับการขายหรือใช้คาร์บอนเครดิตจะมีความแตกต่างกันตามแต่ละวัตถุประสงค์ของการถือครอง ดังนั้น กิจการต้องพิจารณาตามแนวทาง ดังนี้

วัตถุประสงค์การถือครองคาร์บอนเครดิต	หลักการรับรู้อย่างไรและวัตถุประสงค์	
	มาตรฐานการรายงานทางการเงิน	มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (ปรับปรุง 2565)
ถือไว้โดยเข้านิยามของสินค้าคงเหลือ	ให้กิจการถือปฏิบัติกับรายการดังกล่าว ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า	ให้กิจการถือปฏิบัติกับรายการดังกล่าว ตามบทที่ 18 เรื่อง รายได้
เพื่อใช้ประโยชน์ในอนาคตในธุรกิจของตนและไม่เข้านิยามสินค้าคงเหลือ	ให้กิจการถือปฏิบัติกับรายการดังกล่าว ภายใต้หัวข้อ “การเลิกใช้และการจำหน่าย” ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 112 ถึง 114 และ 116 ถึง 117 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตน ทั้งนี้ กิจการต้องประเมินว่าอายุการใช้ประโยชน์ของสินทรัพย์ไม่มีตัวตนทราบได้แน่นอนหรือไม่ตามย่อหน้าที่ 88 ถึง 89 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตน	ให้กิจการถือปฏิบัติกับรายการดังกล่าว ภายใต้หัวข้อ “การเลิกใช้และการจำหน่าย” ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 11.40 ถึง 11.42 ของบทที่ 11 เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตน ทั้งนี้ กิจการต้องประเมินว่าอายุการใช้ประโยชน์ของสินทรัพย์ไม่มีตัวตนทราบได้แน่นอนหรือไม่ตามย่อหน้าที่ 11.29 ถึง 11.32 ของบทที่ 11 เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตน

กรณีที่กิจการใช้คาร์บอนเครดิตทันทีที่ซื้อหรือได้มา กิจการต้องรับรู้อย่างไรดังกล่าวเป็นค่าใช้จ่ายทันที นอกจากเข้าเงื่อนไขการรับรู้เป็นส่วนหนึ่งของต้นทุนของสินทรัพย์อื่นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้อง

คำถามที่ 4 หากคาร์บอนเครดิตมีมูลค่าลดลง กิจการต้องถือปฏิบัติอย่างไร

คำตอบ

การรับรัฐรายการและการวัดมูลค่าคาร์บอนเครดิตมีมูลค่าลดลงจะมีความแตกต่างกันตามแต่ละวัตถุประสงค์ของการถือครอง ดังนั้น กิจการต้องพิจารณาตามแนวทาง ดังนี้

วัตถุประสงค์การถือครองคาร์บอนเครดิต	หลักการรับรัฐรายการและวัดมูลค่า	
	มาตรฐานการรายงานทางการเงิน	มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (ปรับปรุง 2565)
ถือไว้โดยเข้านิยามของสินค้าคงเหลือ	กิจการต้องพิจารณามูลค่าสุทธิที่จะได้รับ ตามย่อหน้าที่ 28 ถึง 33 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 2 เรื่อง สินค้าคงเหลือ	กิจการต้องพิจารณามูลค่าสุทธิที่จะได้รับ ตามย่อหน้าที่ 8.10 ถึง 8.18 ของบทที่ 8 เรื่อง สินค้าคงเหลือ
เพื่อใช้ประโยชน์ในอนาคตในธุรกิจของตนและไม่เข้าคำนิยามสินค้าคงเหลือ	การรับรัฐรายการด้วยวิธีราคาทุน กิจการต้องพิจารณาเรื่องของการด้อยค่าของสินทรัพย์โดยถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์ เมื่อมีข้อบ่งชี้หรือทดสอบการด้อยค่าเป็นประจำทุกปีของสินทรัพย์ไม่มีตัวตนที่มีอายุการใช้ประโยชน์ไม่ทราบแน่นอน นอกจากนี้กิจการต้องทบทวนอายุการใช้ประโยชน์ระยะเวลาในการตัดจำหน่าย วิธีการตัดจำหน่ายและมูลค่าคงเหลือ ตามย่อหน้าที่ 97 ถึง 106 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตน	การรับรัฐรายการด้วยวิธีราคาทุน กิจการต้องรับรู้ผลขาดทุนจากการลดมูลค่าของรายการสินทรัพย์ไม่มีตัวตนในงบกำไรขาดทุน เมื่อมีข้อบ่งชี้ว่าสินทรัพย์ไม่มีตัวตนมีมูลค่าลดลงและกิจการสามารถประมาณราคาขายของสินทรัพย์ไม่มีตัวตนได้อย่างน่าเชื่อถือโดยที่ไม่มีต้นทุนสูงมากจนเกินไป และราคาขายดังกล่าวมีจำนวนเงินต่ำกว่ามูลค่าตามบัญชีของรายการสินทรัพย์ไม่มีตัวตน ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 11.28 ของบทที่ 11 เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตน นอกจากนี้กิจการควรทบทวนอายุการใช้ประโยชน์ระยะเวลาในการตัดจำหน่าย วิธีการตัดจำหน่ายและมูลค่าคงเหลือ ตามย่อหน้าที่ 11.29 ถึง 11.39 ของบทที่ 11 เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตน

คำถามที่ 5 การเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการถือครองคาร์บอนเครดิต

คำตอบ

กิจการต้องเปิดเผยนโยบายการบัญชีเกี่ยวกับการรับรัฐรายการและการวัดมูลค่าของคาร์บอนเครดิต และข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในแต่ละมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้อง หรือข้อมูลเพิ่มเติมใด ๆ ที่เกี่ยวข้องที่ทำให้งบการเงินให้ข้อมูลที่ เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจ ดังนี้

วัตถุประสงค์การถือครองคาร์บอนเครดิต	หลักการเปิดเผยข้อมูล	
	มาตรฐานการรายงานทางการเงิน	มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (ปรับปรุง 2565)
ถือไว้โดยเข้านิยามของสินค้าคงเหลือ	กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 36 ถึง 39 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 2 เรื่อง สินค้าคงเหลือ	กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 8.19 ของบทที่ 8 เรื่อง สินค้าคงเหลือ
เพื่อใช้ประโยชน์ในอนาคตในธุรกิจของตนและไม่เข้าคำนิยามสินค้าคงเหลือ	กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 118 ถึง 128 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตน	กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 11.43 ถึง 11.44 ของบทที่ 11 เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตน

สุดท้ายนี้ สภาวิชาชีพบัญชีได้รวบรวมแหล่งข้อมูลความรู้ โดยแหล่งข้อมูลอ้างอิงนั้น เป็นบทความจากต่างประเทศจำนวน 5 แห่ง ที่เผยแพร่ในเว็บไซต์ ซึ่งมีเนื้อหาที่กล่าวถึงการรับรู้รายการ และการวัดมูลค่าของคาร์บอนเครดิต โดยสามารถศึกษาเพิ่มเติมได้ที่

แหล่งข้อมูล	Link อ้างอิง
IFRS Foundation	https://www.ifrs.org/content/dam/ifrs/supporting-implementation/agenda-decisions/2025/recognition-of-intangible-assets-from-climate-related-expenditure-apr-25.pdf
European Securities and Markets Authority	https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/2024-10/ESMA32-483087481-68_Statement_Clearing_the_smog_-_Accounting_for_Carbon_Allowances_in_the_FS.pdf
KPMG International Cooperative	https://kpmg.com/xx/en/what-we-do/services/audit/corporate-reporting-institute/ifrs/climate-hub/qa-emissions-ias-37.html
EY Global	https://www.ey.com/en_gl/technical/ifrs-technical-resources/connected-financial-reporting-accounting-for-climate-change
PricewaterhouseCoopers International	https://viewpoint.pwc.com/dt/gx/en/pwc/in_depths/in_depths_INT/in_depths_INT/ifrs-financial-reporting-considerations/1-background.html
Deloitte Touche Tohmatsu	https://www2.deloitte.com/us/en/pages/audit/articles/as-accounting-for-renewable-energy-environmental-credits.html

จัดทำโดย คณะอนุกรรมการด้านเทคนิคมาตรฐานการบัญชี

ภายใต้คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

วันที่เผยแพร่ 24 ตุลาคม 2568